

l'entrevista

"Ha arribat l'hora de passar de la protesta a l'acció per recuperar els nostres drets"

Vei i comerciant de Granollers, porta un negoci familiar de venda d'instruments musicals al centre de la ciutat. Articulista d'opinió de mena, participa com a bloqueaire amb el seu bloc "L'ignorant ignorat", a la Revista del Vallès i a les publicacions digitals E-Notícies i Aravallès. És conegut per molts de nosaltres per ser l'impulsor de grans iniciatives solidàries com el Jazzoguina o la campanya de recaptació de fons per a la lluita contra el càncer que es va fer a la Mitja del 2012 en record d'en Jordi Vinardell.

La música es troba molt present a la teva vida, com va néixer el teu interès per ella?

En honor a la veritat jo no em considero músic. En sóc consumidor i treballa per ser cada dia més professional en la venda d'instruments musicals. Però veng guitarres com podria dedicar-me demà a comercialitzar apòsits o sostenidors. Sí, sóc venedor i no em podria guanyar la vida com a músic per manca de nivell. Tot i això sóc conscient de la importància social, educativa i, fins i tot, terapèutica o de creixement personal d'aquest art. Va ser el meu pare qui em va endinsar en aquest món mitjançant la trompeta i més tard la meva mare, al muntar la botiga. Fa més de 30 anys que veng instruments musicals, m'envolto de músics i conec la realitat d'un sector i una especialitat cultural maltractada a pesar de la seva importància.

També desenvolupes diferents tasques com a periodista. Si t'haguessis dedicat plenament a aquesta professió, en què t'hauria agradat especialitzar-te?

Vaig començar els estudis de periodisme i actualment escric articles d'opinió. M'agrada comprometre'm amb el que penso, el que crec i el que sóc. Escric per crear debat i, amb respecte, educació i tolerància, expressar la meua visió de tot plegat sense cap ànim de convertir ningú. Els meus inicis com a becari, fa molts anys, estaven dedicats al món de l'esport. Avui en dia em fascina

l'actualitat, sense cap restricció temàtica.

Tens un bloc d'opinió que es diu "L'ignorant ignorat". Per què aquest nom? Com va sorgir la idea de crear aquest bloc?

M'agrada interactuar molt per les xarxes socials i el 2.0. Recuperar el fet d'escriure em va fer adonar que en ocasions som veritablement ignorants i que, de vegades, ens podem arribar a sentir molt ignorats, quasi sempre que protestem. D'aquí el nom. El bloc és fruit d'una idea d'agregats al Facebook que llegien els meus posts cada dia i els semblava que havia arribat l'hora de fer servir aquestes eines.

Molts et coneixem per ser una persona molt involucrada en la vida de la ciutat i per iniciar molts projectes solidaris amb diferents entitats. Quina de les iniciatives en les que has participat portes més endins? Per què?

Sóc un enamorat de la meua ciutat, amb els defectes i virtuts conegudes. Amb els anys he pres consciència de les virtuts de la vida però també de les seves injustícies; de la sort de gaudir de benestar social però també de les seves limitacions; de la necessitat de fer front comú davant els paranys. I això m'ha desenvolupat una tremenda necessitat d'aixecar-me del sofà i contribuir, en la mesura de les meves possibilitats, a minorar les mancances del sistema i acostar-nos més a les necessitats dels més

dèbils disminuint el seu patiment. I no puc escollir entre cap de les iniciatives: quan es tracta de solidaritat no m'atreveixo a presentar-ho com una competició.

Creus que la conjuntura econòmica i social actual ens fa més solidaris?

Aquesta gran estafa en la que ens trobem immersos ens hauria d'obligar a ser més solidaris que mai. No podem esperar res dels especuladors, els mercats financers, dels bancs o d'una política superada pel descàndid de la corrupció i les seves pròpies hipoteques. Ha arribat l'hora de passar de la protesta a l'acció per recuperar uns valors i uns drets que ara ens són negats. Hi ha molta misèria, molta necessitat i pocs recursos. Ho haurem de fer nosaltres.

Tens pensada alguna acció solidària per dur a terme properament?

Cada matí, quan veig la meua filla penso en la sort que té i que li és negada a tants d'altres com ella; cada dia quan vaig al gimnàs, de camí observo la gent del Xiprer oferint menjar a molts negats; cada nit quan torno a casa i veig aquella dona i el seu fill abraonant-se a un contenidor penso de què em queixo; cada dia que vaig passar a cures pal·liatives al costat de l'amic m'adono de la sort de gaudir d'una salut que molts no tenen; cada dia que obro els ulls veig una raó per mirar de no decaure. El temps dirà.

la contra

preguntes curtes respostes breus

Plat preferit? Macarrons.

Un esport? Córrer.

Platja o muntanya? Les dues.

Un llibre? Ara, "Plegar de viure", de Salvador Cardús.

Primavera, estiu, tardor o hivern? Primavera.

Una cançó? "Amor particular", de Lluís Llach.

Músic, empresari o periodista? De tot una mica.

Què detestes? La hipocresia.

Una afició? Escriure.

Per acabar, un somni...? Una utopia: un món feliç.